शोकसंरंभात् शोकाधिक्यात् ॥ ततएवमोहः विलुलितं क्षुभितं ॥६४॥ दीर्घंयथाभवतितथा रात्रिः रात्रिशेषः पाठांतरेघर्मं उष्णंयथाभवतितथा ॥ ६५ ॥ अत्रैकश्लोको
धिकइतिकतकसंख्ययाज्ञायते ॥ इतिरामाभि० अयो० पंचसप्ततितमःसर्गः ॥ ७५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तमिति ॥ वसिष्ठः भरतागमनंश्रुत्वाआगतइति
शेषः ॥ १ ॥ संयानं प्रेतनिर्हारं ॥२॥ धरणींगतः वसिष्ठंसाष्टांगंनमस्कृत्येत्यर्थः॥ धारणांगतइतिपाठे धैर्यंप्राप्तइत्यर्थः॥ कारयामास तत्करणार्थंमंत्रिणःप्रेरयामासेत्यर्थः ॥३॥

एवंविलपमानस्यदुःखार्तस्यमहात्मनः॥ मोहाच्चशोकसंरंभाद्बभूवलुलितंमनः॥ ६४ ॥ लालप्यमानस्यविचेतनस्यप्रणष्टबुद्धेःपति
तस्यभूमौ॥ मुहुर्मुहुर्निश्वसतश्चदीर्घंसातस्यशोकेनजगामरात्रिः॥ ६५॥ इत्यार्षे श्री० अ० पंचसप्ततितमःसर्गः॥७५॥ ॥७॥
तमेवंशोकसंतप्तंभरतंकैकयीसुतं॥ उवाचवदतांश्रेष्ठोवसिष्ठःश्रेष्ठवागृषिः॥ १॥ अलंशोकेनभद्रंतेराजपुत्रमहायशः॥ प्राप्तकालंन
रपतेःकुरुसंयानमुत्तमं॥ २॥ वसिष्ठस्यवचःश्रुत्वाभरतोधरणींगतः॥ प्रेतकृत्यानिसर्वाणिकारयामासधर्मवित्॥ ३॥ उद्धृत्यतैलसं
सेकात्सतुभूमौनिवेशितं॥ आपीतवर्णवदनंप्रसुप्तमिवभूमिपं ॥ ४॥ संवेश्यशयनेचाग्र्येनानारत्नपरिष्कृते॥ ततोदशरथंपुत्रोविल
लापसुदुःखितः॥ ५॥ किंतेव्यवसितंराजन्प्रोषितेमय्यनागते॥ विवास्यरामंधर्मज्ञंलक्ष्मणंचमहाबलं॥ ६॥ क्वयास्यसेमहाराजहि
त्वेमंदुःखितंजनं॥ हीनंपुरुषसिंहेनरामेणाक्लिष्टकर्मणा॥ ७॥ योगक्षेमंतुतेव्यग्रंकोस्मिन्कल्पयितापुरे॥ त्वयिप्रयातेस्वस्तातरामेच
वनमाश्रिते॥ ८॥ विधवापृथिवीराजन्त्वयाहीनानराजते॥ हीनचंद्रेवरजनीनगरीप्रतिभातिमां॥ ९॥ एवंविलपमानंतंभरतंदीनमा
नसं॥ अब्रवीद्वचनंभूयोवसिष्ठस्तुमहामुनिः॥ १०॥

बहुदिवसतैलावस्थानोपाधिना आपीतवर्णं वदनं यस्यतं ॥ ४ ॥ द
शरथमिति उद्दिश्येतिशेषः ॥५ ॥ व्यवसितं मनीषितं ॥ प्रोषिते देशांतरगते ॥६ ॥ रामेणहीनमिमं दुःखितंजनंहित्वा क्वयास्यसीत्यन्वयः ॥ ७ ॥ ते तव अस्मिन्पुरे अयो
ध्यायां योगक्षेमं प्रजानां अव्ययं परित्यक्तदुःखपारवश्यंयथातथा स्वः स्वर्गं ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥